

skulde den svare $1\frac{1}{2}$ Øre mere, men den har jo Lov til at sende det et andet Sted hen og faa det raffineret, i Helsingørsgade eller i Randers eller i Lyngby, og skal ikke svare noget derfor. Det ærede Medlem regnede fejl ved at sige, at de havde en forøget Afgift derved. Der svares kun $4\frac{1}{2}$ Øre pr. Kg., og Købmanden svarer 6 af de laveste Satsler og 12 af de højeste Satsler. Raffinaderierne have en god Beskyttelse, idet de kun skulle svare 3 Øre, kunne købe Raasukkeret i Udlandet eller Indlandet for 4,5 og kunne sælge det til 6. Naar vi saa anvende den nuværende Toldlov, sige vi — jeg tror hverken, at det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Chr. Reventlow) eller det ærede Medlem for Stege (Emil Petersen) kan forstaa det —, at saa kan Nykøbing-Fabrikken nu producere Sukker og svare en Afgift, hvis den vil, og sælge det ud som Puddersukker à 4 Øre. Derved faar den en forøget Beskyttelse, men hvis den ikke vil gøre det, kan den lade være og i Stedet forædle Varen færdig indenfor sine egne Mure, og saa skal den ifølge § 1 ikke svare en Øre til Raffinaderierne, men den kan raffinere det færdigt paa sin egen Fabrik og svarer saa den højeste Sats: 5,7. De have den Beskyttelse, der er den højeste ifølge Brys-selerkonventionen, nemlig 4,3. Og hvordan staar nu et Raffinaderi udenfor? (Afbrydelse!) Naar det ærede Medlem for Maribo og det ærede Medlem for Stege ikke forstaa det, saa forstaa de ikke Loven. Det er en Kendsgerning, som den højt-ærede Minister og det ærede Medlem for Maribo og alle maa bøje sig for. Efter denne Lovs § 1 have de Lov til at bygge Nykøbing-Fabrikken, anlægge et Raffinaderi ved Siden af, og de maa saa, hvis de ville, under den nuværende Tilstand sende Puddersukker ud under 98 pCt.; naar de ikke selv raffinere, slippe de med at svare 4 Øre, og saa ere de billigere stillede end nu, hvor dansk Puddersukker svarer $4\frac{1}{2}$ Øre. Fabrikken har altsaa en større Beskyttelse i Forhold til den nuværende, da der for Øjeblikket er foreslaaet 7 Øre og om 4 Aar 6 Øre, og overfor de højeste Satsler omtrent ved samme Sted. Men ville de ikke sælge det som Puddersukker, kunne de gøre det færdigt — men det tror jeg, hverken det ærede Medlem for Maribo eller det ærede Medlem for Stege forstaa, at de kunne gøre det færdigt.

Hvorledes er saa et Raffinaderi, der ligger udenfor, stillet? Ja, det skal købe sin Vare enten i Udlandet eller her i Danmark, og naar det saa har købt Varen,

lad os sige i Tyskland, skal det først svare Fragt deraf, og naar den saa kommer ind til Toldgrænsen, skal der svares 5,5 pCt., og saa skal det til at raffinere for at have den Beskyttelse. Udlandets Købmand, der indfører samme Vare, skal give 10 Øre, hvorimod de andre af den færdige Vare kun svare 5,7. De se, at det er en daarlig Beskyttelse for et Raffinaderi, og at her ere Sukkerfabrikkerne godt stillede i Forhold til Raffinaderierne. Jeg tror ikke, de Herrer forstaa det, men saa skulde de hellere lade være med at tale saa meget om det. Men med Lovens § 1 i Haanden siger jeg, at jeg har været stærkt i Tvivl om, om det ikke var en forøget Beskyttelse. De kunne sende det til Raffinaderier, men de kunne ogsaa lade være med at gøre det. De have jo Helsingørsgade og Lyngbys Raffinaderier, og dem maa de selvfølgelig bruge i nogen Tid, indtil de faa bygget Raffinaderier i Nykøbing eller Stege, eller hvor de ville. Men de maa være dummere, end de have Lov til at være, hvis de blive ved med at svare efter Skalaen i § 2. I Løbet af kort Tid ville deres Fabrikker anlægge Raffinaderier, og saa kunne de nøjes med at svare den højeste Afgift: 5,7, og ingen kan konkurrere med dem undtagen Nykøbing-Fabrikken, der begynder. Derfor er al denne Klage over, at de blive forurettede, aldeles uberettiget.

Paa dette Tidspunkt kan det ikke nytte at gaa ret meget i Detailler, og jeg vil altsaa blot slaa fast, at Udtalelserne om, at man berøver den en stor Del af Beskyttelsen, aldeles savner Hjemmel, og der er ikke ført Spor af Bevis derfor; det er kun Postulater. Ville de bruge Loven med den Ret, der gives dem, kunne de ikke blot trives, men jeg tror, de kunne trives bedre end efter de bestaaende Bestemmelser. De maa lægge deres Forretning om, men hvorfor i Alverden skulde de ikke gøre det? Vi skulle selvfølgelig ikke forlange, at de skulle sidde i Læ af en gammel Sovepude og sige, at de ikke kunne tjene mere under de nuværende Forhold, naar vi byde dem gode Kaar. Det at bygge en Fabrikbygning om, saaledes at de kunne have Raffinaderi indenfor Murene, er dog noget, man nok kan forlange af en Industri, der nogenlunde forstaa at klare sig.

Maa jeg saa blot sige til det ærede Medlem — vi maa jo ikke nævne Regnskabet —, at jeg ser ikke smaat paa det. Jeg har selv været med til at give en Direktør ovre ved vor Andels-Foderstofforretning i Jylland 12,000 Kr. i Gage. Der